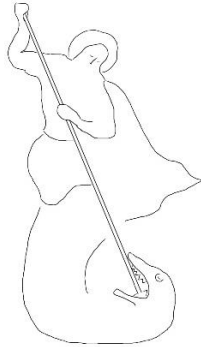

Preceptorii
(sau Cruciada Cărămizilor)

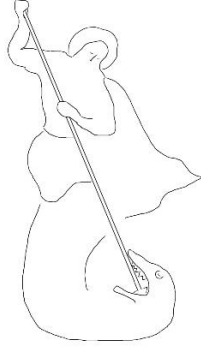

În calendarele cu sfinți, la șase zile cruci în roșu sunt,
și din cireșul cel bătrân, o mână de cireșe tot aduni,
și-n cărămizile din bar, se mai aude clopotul turnat,
și într-un sat lipit de cer, un nor mai caută un fir de jar,
și peste șine ruginite, încă mai stau monede necălcate,
și grinzile încovoiate, noaptea, visează la ecuații în caiete,
și gulere și trunchi și mâneci, cămăși mai spun povești cu stofă, în dulapuri,
și chiar și-n curtea de spital și-n parcuri, statui mai plâng după cariere,
și-n fabrica de bere, în silozuri, hameiul mai îngrașă șobolani,

și-atunci, e de iertat că stă lumina
pe masă-ntinsă-pahare-pregătite,
cu ochii tot pe ceas,
oftând,
rupând cărcei,
în fața viței altoite-

-n timp ce struguri verzi, în zi de sărbătoare,
cu harnică ~~prostie~~ evlavie,
bat covoare.

The preceptors
(or, *The Bricks' Crusade*)

In the calendars with saints, at each six days a red cross looms,
and from the elder cherry tree, a tiny handful you'd still gather,
and in the bricks which mold the bar, you can still hear the casted bell,
and in a hamlet, skybound, still, a cloud a crumb of ember seeks,
and on the rusted railway track, coins are still waiting for the iron,
and beams, though bent, are dreaming still, of notebooks packed with equations,
and collars-torsos-sleeves, in wardrobes, shirts velvet stories keep recounting,
and between hospitals and parks, for quarries statues ever weep,
and in the brewery, in silos, the rats still fatten from the hop,

therefore, it's worth forgiving that light lingers,

on grazing-table-ready-wine,

eyes on its watch,

sighing,

tendrils breaking,

before the ever-grafted vine,

while unripe grapes,

on days of holy,

~~witless~~ godly hardworking,

launder drapes.